

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **Město Vysoké Mýto, se sídlem ve Vysokém Mýtě**, ul. B. Smetany 92, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. dubna 2012, čj. 2173/12-1700-603200, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání do rozhodnutí o sdělení penále za porušení rozpočtové kázně ve výši 284 850 Kč související s odvodem za porušení rozpočtové kázně a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

V žalobě konstatoval, že ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně již podal u zdejšího soudu správní žalobu, jež je vedena pod sp. zn. 31Af 22/2012. Podanou žalobou pak označil rozhodnutí žalovaného ve věci nařízení odvodu za porušení rozpočtové kázně i rozhodnutí o vyměření penále za nezákonná.

Žalobce pak plně odkázal na důvody uvedené v žalobě podané dne 8. 3. 2012 vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 31Af 22/2012, jejíž kopii přiložil.

-2-

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že názor správce daně na porušení rozpočtové kázně je plně v souladu se zněním zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“).

V písemném vyjádření k žalobě odkázal žalovaný na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a svoje právní úvahy ještě dále rozvinul.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) bez nařízení jednání, když žalobce i žalovaný vyslovili s postupem dle ust. § 51 citované právní úpravy souhlas. Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle ust. § 44 odst. 1 písm b/ zákona o rozpočtových pravidlech je za porušení rozpočtové kázně považováno neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktivit jejich příjemcem. Následný odstavec 8 citovaného ust. § 44a pak stanoví, že za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je porušitel povinen zaplatit penále ve výši jednoho promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny.

V návaznosti na citovanou právní úpravu krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce čerpal v roce 2006 dotaci ve výši 4 000 000 Kč na akci „Regenerace panelového sídliště ve Vysokém Mýtě II. etapa“ a to na základě rozhodnutí vydaného Ministerstvem pro místní rozvoj dne 24. 11. 2006, čj. 44191/2006-52. Správce daně na základě výsledků daňové kontroly, ukončené a projednané k datu 22. 9. 2011, konstatoval, že ze strany žalobce došlo při čerpání dotace k porušení rozpočtové kázně a to ve výši 284 850 Kč, a proto žalobci vyměřil předmětnou částku platebním výměrem ze dne 23. 9. 2011, čj. 317138/11/248984608716. Proti tomuto platebnímu výměru podal žalobce odvolání, jež bylo rozhodnutím Finančního ředitelství v Hradci Králové dne 23. 1. 2012, čj. 7546/11-1700-603200, zamítnuto a platební výměr potvrzen. Proti zamítavému rozhodnutí podal žalobce k zdejšímu soudu dne 8. 3. 2012 žalobu, kterou následně k datu 26. 6. 2012 vzal zpět. Zdejší soud proto řízení ve věci dne 12. 7. 2012 usnesením zastavil. Usnesení nabylo právní moci dnem 13. 7. 2012.

Ze skutkových okolností tedy nepochybně vyplývá, že správce daně zjistil a konstatoval porušení rozpočtové kázně žalobcem, a proto mu i rozhodnutím vyměřil odvod z porušení rozpočtové kázně. Toto rozhodnutí se stalo pravomocným. Rovněž pravomocně bylo i následně ukončeno přezkumné řízení soudní. Žalobci tak vznikla povinnost odvést nejen prostředky za porušení rozpočtové kázně, ale i ve smyslu ust. 44a odst. 8 penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně a to ode dne

následujícího, kdy k porušení rozpočtové kázně došlo. Nelze proto považovat za důvodnou námitku žalobce, dle níž rozhodnutí o stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně je nezákonné, a proto lze považovat za nezákonné i napadené rozhodnutí o vyměření penále. Jak totiž vyplývá ze shora uvedeného, povinnost odvodu za porušení rozpočtové kázně byla žalobci pravomocně stanovena a přezkumné soudní řízení v dané věci bylo rovněž pravomocně ukončeno. Rozhodnutí o vyměření penále se tedy ve smyslu citovaného ust. § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech odvíjí od těchto rozhodnutí, která jsou zákonná. Při posuzování dané věci vycházel krajský soud rovněž z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku ze dne 8. 2. 2006, čj. 1 Afs 15/2005, z něhož vyplývá, že „právní moc rozhodnutí o existenci daňového nedoplatku je rozhodná z hlediska splnění zákonem stanovených podmínek pro uplatnění penále a není-li dodatečný platební výměr v právní moci, nelze ani předepsat k úhradě penále“. Jak již bylo konstatováno, daňový nedoplatek byl pravomocným rozhodnutím stanoven, postup správce daně byl tedy zákonný, když na základě této skutečnosti přistoupil k vyměření penále.

Obiter dictum pak krajský soud uvádí, že se v přezkumném řízení nezabýval výši vyměřeného penále, neboť ta nebyla žalobcem podanou žalobou sporována.

Krajský soud proto musel žalobou jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Ze spisu nevyplynulo, že by žalovanému náklady v souvislosti s tímto řízením vznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. srpna 2012

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu